

1939-05-21

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Johanne C. Larsen var indlagt med en brækket fod.

Astrid Warberg havde i årevis dårlig kontakt til datteren Ina.

Janna Schou forhandlede produkter af glas.

Afsendersted:

Hareskov

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Bynavnet er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Kerteminde Sygehus

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

- Albertsen

Ellen Fensbøl

Ingrid Fensbøl

Ina Goldschmidt

Søren Madsen

Axel Müller

Daniel Myschetzky

Janna Schou

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB8401

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Astrid Warberg-Goldschmidt har stort set ingen kontakt med datteren Ina/Sjums Goldschmidt, og hun har ikke set sit barnebarn, som nu er to år. Ina siger om sig selv, at hun er ugæstfri. Man kan ikke påtvinge andre sin kærlighed.

Turen til Frederiksværk var dejlig. Datteren Ingrid kom hjem for at møde Astrid, og hele familien forkælede hende med vin, cigarer, konfekt og cykelture i den dejlige omegn og by.

Det var også skønt at komme hjem til en overdådigt blomstrende have.

Den bærer præg af, at gamle Albertsen har passet den så fint.

Fru Søren Madsen har givet Janna/Nus Schou en tur til Sverige, og Janna har her besøgt glasværker for at købe ind til sin virksomhed.

Astrid spørger, hvordan det går for Johanne/Junge Larsen at ligge på hospitalet.

Fyrst Myschetzsky er på besøg.

Astrid har fået ordnet sine tænder.

TRANSSKRIFTION

[På kuvertens forside:]

Fru Johanne Warberg Larsen

Sygehuset i

Kerteminde

[På kuvertens bagside:]

Hareskov.

[I brevet:]

Hareskov, 21 Maj 1939.

Kæreste lille Junge!

Tak for begge dine Kort - det første lå her til mig, da jeg i Fredags kom hjem. Du spørger til Sjums - men jeg har slet ikke hørt fra hende siden min Fødselsdag, og hun skulde jo meddele mig, når hun skulde på Hospitalet, så jeg går ud fra, at det ikke er sket endnu; jeg har desværre så lidt Forbindelse med den lille Familie deroppe, den yngste lille Pige, som nu er to Aar, har jeg aldrig set. Sjums har aldrig bedt mig besøge dem - tvertimod siger hun rentud, at hun er meget ugæstfri, og så har man ikke Lyst til at komme; og hun skriver kun et Par Gange om Aaret. Men alt det har jeg opgivet at sørge over - man kan ikke påtvinge nogen sin Kærlighed, når den bestandig afvises. Selv Axel er begyndt at indse, at der ikke er noget at stille op.

Du kan ikke tænke dig, hvor jeg havde en yndig Tur i Fr. værk; det er de sødeste Mennesker, man kan tænke sig; Datteren Ingrid, kom uventet

hjem Kr. Himmelf.dag, - bare for at være sammen med mig; det har jo en stor Charme at blive så feteret, de kappes alle om at forkæle mig, så de må jo synes om mig. Og Ellen Fensbøl forærede mig som sædvanlig hele Rejsen; hendes Mand købte to Gange en Flaske Vin, som vi så pumpede med om Aftenen til Konfekt, Bananer osv - foruden at han købte alle de Cigarer, jeg vilde ryge - - det var sandelig Slaraffenliv. Jeg skrev vist om Cykelturene? Egnen deroppe elsker jeg - det må da være en af Danmarks skønneste Byer - den gamle Kanal bag ved Hovedgaden, hvor Husene går lige ned til Vandet - de går fra Døren lige ned i en lille Både, som ligger fortøjet der! og på den anden Side af Kanalen en ældgammel Elmeallé - kæmpehøje Træer, hvor Drosler og Solsorter sang - vi gik der den sidste Aften - alt duftede yndigt efter den gode Regn, og i alle Haver blomstrede Frugttræerne.

Men dejligt var det også at komme hjem og se, hvilke Vidundere Regnen havde tryllet frem i vores egen Have - Axel og jeg gik strax en Tur derud - 2/

begge er vi lige interesserede og lige begejstrede for hver Busk, hver Blomst og hver Plante - alt står så overdådig dejligt i Aar du skulde have se et Bed med Tulipaner - de har formeret sig noget så enestående - og mange forskellige Farver, både enkelte og dobbelte; de står i en lang Rabat i Solkrogen, langs med Plankeværket til Gården. Pinseliljerne fra Sallinge er nu også i fuldt Flor (og dine Gækkeliljer var pragtfulde i Vinter!). I Dag er Æbletræerne næsten udsprungne, hvis de holder hvad de lover, bliver der god Høst - de er bugnende fulde af Blomster. Vore mange Guldregn og Syrener har Masser af Knopper - nu er der bestandig noget at se hen til. Overalt spores gamle Albertsens velsignelsesrige Gerninger - det er en mægtig Chance for en Have at have sådan en fast gammel Mand til at ordne alt til betimelig Tid Aaret rundt.

Vi venter Nus hjem i Aften; jeg skrev vist, at Fru Søren Madsen ga' en Sverrigstur - vi fik et smukt Kort deroppe fra, de har købt en Masse Glas på forskellige Glasværker, og Direktørerne har givet overdådige Frokoster og Middage på dem - Søren Madsen er en stor Kunde, det kaster Glans over Nussets mere beskedne Bestillinger.

Hvordan går Tiden for dig, lille Junge? har du noget at læse? kniber det at ligge så længe? har du ingen Smerter? Kan du nok tåle at skrive? Du skal nok få Appelsiner igen hen i Ugen, dejlig at de smager dig!

Lige for lidt siden kom Fyrst Myschetzky (fra Rossia) for at besøge os; jeg sendte ham ud i Haven til Axel, så jeg kunde få skreven til dig - så kan han få Brevet med. Men nu må jeg ud og lave Aftensmad, mere næste Gang. Det går bedre med Tænderne, jeg var på Hjemrejsen oppe hos Tandlægen

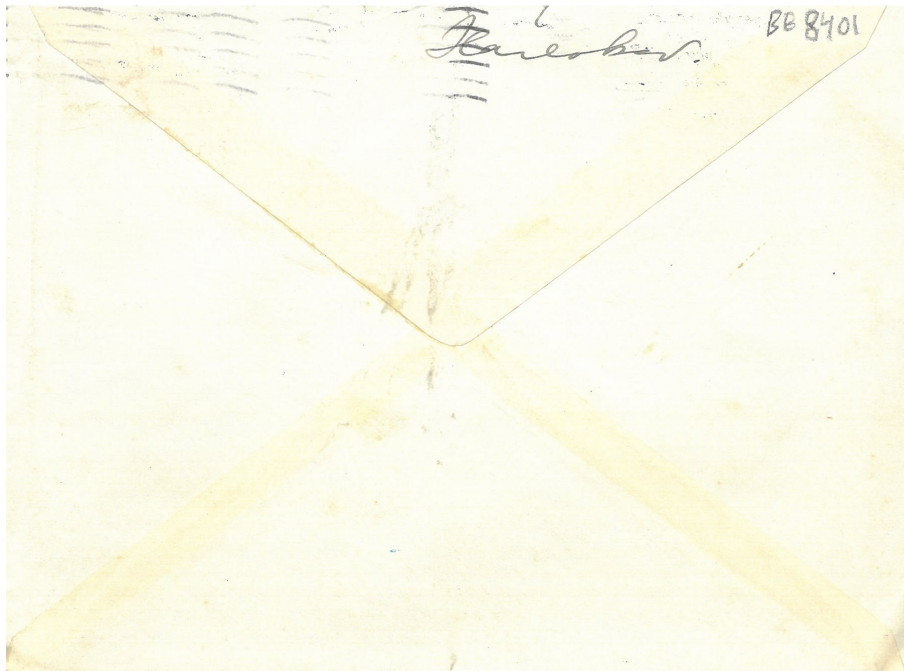
og fik dem filet igen, hun sagde, jeg skulde komme igen, hvis de atter generede. Sig Bibbe, at hendes Nasturtium fryder mig hver Dag - den blomstrer over alle Bredder og pryder min lille Stue.
Tusinde varme Hilsner! også fra Axel - din Dis.

Frii Johanne Waaberg Larsen

Lyghested i

Kerteminde

Kæreste, 21 May 1939.

Kæreste lille frøge!

Tak for begge dine Brev - det fänske lå her til mig, da jeg i Fredags kom hjem. Du spørger til Igums - men jeg har slet ikke hørt fra hende siden min Fødselsdag, og hun skulde jo meddele mig, når hun skulde på HOSPITALET, så jeg går ud fra, at det ikke er sket endnu; jeg har desværre så lidt Forbindelse med den lille Familie heroppe, den yngste lille Pige, som min er to Aar, har jeg aldrig set. Igums har aldrig bedt mig besøge dem - bestemt siger hun rent ud, at hun er meget nysgerrig, og så har man ikke Lykke til at komme, og hun skriver dem et Par Gange om Ugen. Men selv det har jeg opgivet at sørge over - man kan ikke påtvinge nogen sin Venlighed, når den bestandig afvises. Selv Axel er begyndt at vilse, at det ikke er noget at skille op.

Du kan ikke tænke dig, hvor jeg havde en yndelig Tid i Fr. Værk, det er de bedste Mennesker, man kan tænke sig; Datteren August, som uventet kom Himmelfartsdag,

— bare for at være sammen med mig; det
 har jo en stor Charmé at blive så festeret,
 de kapper alle om at forføre mig, så
 de må jo synes om mig. Og Ellen Thorsbøl
 forærede mig som sædvanlig hele Ressen;
 hendes Mand bødte to Gange en Flaske
 Vin, som var så pæn med om Aftener
 til Konfekt, Bananer osv — forinden
 at han bødte alle de Cigarer, jeg ville
 ryge — det var sandelig Skarppentis.
 Jeg skrev vist om Lykkelserne? Egent
 deroppe elsker jeg — det må da være
 om af Danmarks skønneste Byer —
 den gamle Kanal bag ved Hovedgaden,
 hvor Husene går lige ned til Vandet —
 de går fra Døren lige ned i en lille
 Bæde, som ligger forlænt der! og på
 den anden Side af Kanalen en alde-
 gammel Ulmestue — kæmpeske Træer,
 hvor Drøbler og Salsorler sang — vi gik
 der den sidste Aften — alt stængte
 yndigt efter den gode Regn, og i alle
 Hæder blomstret Frugttræerne.

Men dog! var det godt at komme
 hjem og se hvilke Vitruverne Regnen
 havde trykkes frem i vores egen Have
 — Axel og jeg gik strax en Tur derind —

2/ begge er vi lige interesserede og lige
begejstrede for hver Busk, hver Blomst
og hver Plante - alt står så overdådig
og dejligt i Aar, du skulde have se et
Bed med Tulipaner - de har farveret
sig noget så enestående - og mange
forskellige Farver, både enkelte og
dobbelte, de står i en lang Række i Hal-
krogen, langt med Planteselskabet til
Gården. Pindeligerne fra Sallinge er
nu også i fuldt Flor (og sine Gæstgiver
var prægtfulde i Vinter!). 7 Dag er
Oblæderne næsten udsprungne, hvis
de hæder hvad de lover, bliver der
god Hæst - de er hængende fyldte
af Blomster. Vore mange Guldregn og
Pyrene var mangen af Knapper - nu
er der bestandig noget at se hen til.
Overalt spæres gamle Albedans, selvig-
nedsrige Tervinger - det er en virkelig
Chance for en Hane at have sådan
en fast gammel Vind til at ordue
alt til betimelig Tid Aaret rundt.

Vi tænkte at komme i Aften; og skues
vist, at Pindeligerne havde gået en Overrøst
- vi fik et smukt Hæst deroppe fra, de har

Kølden maa se Glas på forordelige Glasværk,
og Direktørerne har givet beskædige
Frabænk og Midldage på dem.
Så den Madsen er en stor Kunde, der
baaber Glas og Madsen mere beskædne
Besiddinger.

Hvordan går Tiden for dig, lille
fuge? har du noget at lave? Du
det at ligge så længe? har du ingen
Smerter? Kan du nok tale at
skrive? Du skal nok få Appellanter
igen her i Vigen, doglig at de smager
dig!

Lige for lidt siden kom Eyrol Myrshofly
(fra Russia) for at besøge os; jeg sendte
ham ind i Hønen til Axel, så jeg kunde
få skrevet til dig - så han kan få
Brevet med. Men nu må jeg vel og
lave Ophængsmad, mere end at Gang.

Det går bedre med Tænderne, og har
på Hjernen og har Tandlægen og fik
den fæstet igen, him dagde, og skulde
komme igen, hvis de ikke genbrøde.
Sig Bibbe, at hende. Asturbinen fylder mig
hver Dag - den blomster over alle Bædder
og præger min lode Skue.

Om Axel - Trivde varme Skouer! og
din Dids.